

MỤC TỬ CỦA CHIÊN LẠC

● Tâm Ngọc

Tôi hành hương về với Mẹ La Vang vào một ngày đầy nắng, đi để tìm chút bình an giữa cuộc sống xô bồ. Cũng chính nơi đây, tôi gặp ngài, vị linh mục tài hoa mà tôi từng biết đến: Cha Phan-xi-cô Xa-vi-ê Trần Văn An, mà người đời biết đến với cái tên Trần An hay Cha Trần Ân. Ngài đã và đang hồi sinh hạt mầm hương thiện nơi những người một thời vào tù ra tội.

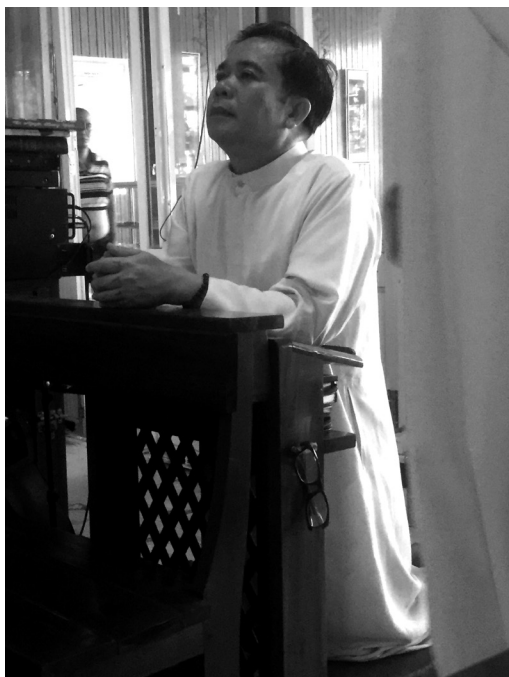
Tôi biết Cha Trần An khoảng năm năm về trước, khi tôi giúp Cha Trăng Thập Tự sưu tập bộ *Có một vườn Thơ Đạo*. Sau này, tôi biết thêm Cha An không chỉ làm thơ hay, mà còn là tác giả của nhiều bài hát về Mẹ La Vang. Đặc biệt, ngài đang giúp những anh em nghiện ngập, sa đà vào các tệ nạn xã hội khác, trở về với bản chất lương thiện của mình.

Kẻ nghiện ngập thành mục tử

Lần đầu gặp cha, tôi hơi ngạc nhiên bởi trên bốn ngón tay của ngài có hình xăm chữ “T”. Cha cười: “Ừa con không biết chuyện này à”. Bốn chữ “T” ấy đã dẫn tôi đến một câu chuyện dài về hành trình ơn gọi của cha, nghe xong, tôi cứ cảm tưởng đó là câu chuyện cổ tích.

Sinh ra và lớn lên trong một gia đình Công giáo tại Giáo xứ Cầu Râm, Giáo phận Vinh, những

tưởng hành trình ơn gọi của Cha An cũng xuôi chèo mát mái như nhiều linh mục khác. Nhưng mấy ai biết vị linh mục ấy có một thời trẻ trai nhiều lắm lỗi. Năm 17 tuổi, An đã kiếm được khá nhiều tiền nhờ công việc buôn bán và chế tác vàng bạc cùng với mẹ. Đồng tiền được An tôn thờ như một thứ chủ nghĩa. Chưa dừng lại ở đó, chàng trai trẻ bị bạn bè xấu lôi kéo sa vào những cuộc chơi thâu đêm, đắm chìm trong làn

Sau mỗi thánh lễ, Cha An thường nán lại chừng 30 phút để cầu nguyện một mình với Chúa. Ảnh: Tâm Ngọc

khỏi thuốc phiện. Khi hết tiền tiêu xài, cậu lao vào con đường phạm pháp để có tiền, thỏa cơn khát ma túy. Chuyện gì đến cũng đã đến: An bị bắt với hạn tù 12 tháng. Những chữ “T” viết tắt của “Tình; Tiền; Tù; Tội” trên tay cha mà tôi thấy, cũng ra đời ở thời gian này. Ra tù, chàng trai trẻ quyết tâm hoàn lương, nhưng chẳng bao lâu, mãnh lực của ma túy kéo cậu trở lại con đường nghiện ngập hết lần này đến lần khác.

Mẹ của Cha Trần An đã khóc rất nhiều vì đau đớn khi con mình hư hỏng. Bà bám víu vào Thiên Chúa, ngày đêm cầu nguyện cho đứa con trai mình được trở về đường ngay nẻo chính. Bà cố đã dùng tình yêu của một người mẹ để lay động trái tim của Cha An. Nước mắt, niềm khẩn khoản nài xin của bà đã được Thiên Chúa nhận lời và cho nhiều hơn những gì bà mong đợi. Chúa đã biến đổi An khi cậu được mẹ gọi vào ở với một cha xứ tại miền thôn quê Hà Tĩnh. Cảm mến nhân đức tốt lành nơi cha, An dần dần thay đổi, từ bỏ ma túy.

Cuối cùng, Phan-xi-cô Xa-vi-ê Trần Văn An chọn Thiên An làm điểm dừng. Được Đức Đan viện phụ Stephano Huỳnh Quang Sanh mở rộng vòng tay đón nhận, An bắt đầu cuộc đời đan sĩ của dòng Biển Đức vào năm 1994. Sau thời gian dài nỗ lực tu tập miệt mài với nhiều thử thách bởi căn bệnh nan y và nhiều khó khăn khác, ngày 1/1/2008, Đan sĩ Trần An chính thức trở thành linh mục đời đời của Chúa. Khi hôn bàn tay có 4 chữ “T” ấy, Đức Tổng Stephano Nguyễn

Như Thế đã xúc động thốt lên: “Kỳ diệu quá con ơi”. Kỳ diệu bởi Giáo phận Vinh có rất nhiều ơn gọi, song Cha Trần An là linh mục đầu tiên được sinh ra và lớn lên tại Thành phố Vinh, nơi mà thời bấy giờ có rất nhiều tệ nạn xã hội, đời sống đạo khô khan nguội lạnh, nhà thờ không mấy khi có sinh hoạt tôn giáo. Đó là cả một sự cố gắng, lội ngược dòng của Cha An và là một hồng ân to lớn của Thiên Chúa. Ngài đã nâng một người nghiện ngập, bị xã hội loại trừ lên hàng tu tế.

18 năm linh hướng

Gần 23g khuya mà tôi vẫn nghe tiếng cha nhắc nhở các anh em đang cai nghiện ở nhà Hướng Thiện đi ngủ.

Mang trong mình căn bệnh hen suyễn, trời nóng hay lạnh cha luôn bị ảnh hưởng, những cơn ho kéo dài, có khi nói không ra hơi, tiếng thở át cả lời kinh nguyện. Chuyện cha nhập viện trở nên quen thuộc với gia đình Hướng Thiện này. Ấy vậy mà, cha vẫn luôn lo lắng, đồng hành cùng với anh em từ miếng ăn, giấc ngủ, từng lời kinh nguyện hay đến cả việc làm. Tôi thắc mắc không biết cha bắt đầu công việc này từ khi nào thì ngài nhảm tính rồi nói: “Cũng lâu rồi, khoảng năm 2001, 2002, khi tôi còn làm thầy ở Thiên An. Hồi đó ở trong dòng, cha mẹ gửi các bạn đến đan viện và tôi là người đồng hành với các bạn ấy”. Cha chia sẻ thêm: “Lúc đó tôi giúp từng một hoặc hai người nên sát sao hơn. Hằng ngày tôi dành

Nhập viện vào đúng Tuần Thánh, nhưng Cha An vẫn cố gắng dâng lễ cho các anh em nhà Hương Thiện ngay trên giường bệnh.
Ảnh: Tâm Ngọc

thời gian đi đạo nói chuyện, khuyên bảo và giúp các em cầu nguyện, viết nhật ký mỗi ngày”. Phải có ơn Chúa và nhẫn nại lắm, phải kiên trì lắm, yêu thương lắm thì Cha An mới có thể làm được như vậy. Và suốt 18 năm qua, cha đã đồng hành, nâng đỡ hàng ngàn bạn trẻ hư hỏng nghiện ngập để họ làm lại cuộc đời.

Số người nghiện ngập đến với Cha An ngày một tăng. Ngài ao ước có thể giúp được hết những ai đến với mình. Có lẽ vì cha đã cảm mến được vị ngọt tình yêu của Thiên Chúa qua những biến cố đời mình. Chúa đã cho cha quá nhiều và cha muốn chia sẻ lại, nâng đỡ lại những người bị rơi vào hoàn cảnh như

cha trước đây. Cha lập Trung tâm Hướng Thiện ở La Vang và tiếp tục cứu mang, đồng hành với những con người một thời đi hoang, lầm lạc, bị xã hội ghê sợ. Đến với cha, họ tìm được sự ủi an và bình yên, được coi trọng, được phục hồi phẩm giá làm người. Tôi không thể ngờ được rằng, gần 70 con người, không phân biệt tôn giáo với nhiều độ tuổi, hoàn cảnh, tính nết khác nhau lại có thể sống chung dưới một mái nhà, cùng lao động, cùng nâng đỡ và cầu nguyện chung với nhau trong tình yêu thương. Đó cũng một phần nhờ cha hướng dẫn, nhờ nhân đức tốt đẹp nơi cha, một linh mục luôn dùng lời lẽ chân thành và dịu ngọt để nâng đỡ, xoa dịu nỗi đau thể xác và tâm hồn của những người lầm lỡ. Anh Đ, một thành viên của nhà Hướng Thiện chia sẻ: “Với tôi, Cha An tuyệt vời. Như tôi thấy, cha chẳng có gì ngoài mấy bộ quần áo, sách và laptop để làm việc. Còn tất cả những gì ở đây, cha đều làm để cho anh em chúng tôi hưởng dụng, tất cả là của anh em chúng tôi”. Còn anh T, một người quê ở Nam Định, thì vì cảm phục cha, nên anh cũng ao ước được tận hiến giống như ngài.

Từ biệt La Vang, tôi về cũng vào một buổi trưa ►

***Qua sự diu dặt
của Cha An,
nhiều mảnh
đời tương
chứng như bó
đi đã được hồi
sinh, tinh thiện
lớn lên, để rồi
họ trở thành tu
sĩ hay những
người có ích
cho Giáo hội và
xã hội***

Cha Phan-xi-cô Xa-vi-ê Trần An còn là một thuyết khách tuyệt vời. Ngài được nhiều dòng tu trong Giáo phận Huế và các giáo phận khác mời giảng, hướng dẫn tinh tâm, cầu nguyện. Mới đây, ngài được Giáo phận Xuân Lộc mời giảng thường huấn cho 400 linh mục đoàn giáo phận, về chủ đề: Đồng hành với các gia đình có con em nghiện ma túy.

Một thánh lễ tại Trung tâm Hướng Thiện Lavang. Ảnh: Tâm Ngọc

- ▶ gất nắng. Cha tiễn tôi, dặn dò chia sẻ đủ điều và cầu chúc cho ước mơ của tôi thành hiện thực. Quay đi, tôi nghe cha lại ho, cơn ho dai dẳng, mệt nhọc của một người cha hàng lo lắng, nâng đỡ cho những đứa con một thời bông bột, lầm lỗi nay tập làm người lương thiện.Ω